

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

סוי לש מירימזמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

מוזמרים של יום.

Am Sonntag sagt man:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Dann rief man oben im Morgenbet.

Am Montag:

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

סח שיר מזמור לבני-קרח: גדול יי ומקהלל מאד. בעיר אלהינו הר-קדש:
יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירבתי צפון. קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה
נודע למשגב. כי הנה המלכים נועדו. עברו יחדו: המה ראו בן תמהו. נבהלו
נחפזו: רעדה אחזתם שם. חיל ביולדה ברוח קדים תשבר אגיות תרשיש:
באשר שמענו. בן ראינו בעיר-יי צבאות בעיר אלהינו. אלהים יכוננה עד-עולם
סלה: דמינו אלהים חסדך. בקרב היכלך: בשמך אלהים בן תהלתך על-קצוני-
ארץ. צדק מלאה ימינה: ישמח ו הר ציון תגלנה בנות יהודה. למען משפטיה:
סבו ציון ותקיפוה. ספרו מגדליה: שיתו לבכם ו לחילה פסגו ארמנותיה. למען
תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד. הוא ינהגנו על מות:

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

סב מזמור לאספה אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתי
תשפטו עול. ופני רשעים תשא סלה: שפטו-דל ויתום. עני ורש הצדיקו:
פלטו-דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא ידעו ורא יבינו בחשכה יתהלכו. ימוטו
כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם. ובני עליון בלכם: אכן באדם תמותו
ובאחד השרים הפולו: קימה אלהים שפטה הארץ. כי-אפה תגחל בכל הגוים.

Am Mittwoch:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

צד אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב גמול על
גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלוזו: יביעו ידברו עתק. ותאמרו:
כל-פועלי און: עמך יי ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:
ניאמרו לא יראה יה. ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם. וכסילים מתי
תשכילו: הנטע און הלא ישמע. אם-יצר עין הלא יביט: היטר גוים הלא
יזכיה. המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם. כי המה הבל: אשרי הגבר
אשר תישרנו יוה. ומתורתך תלמדנו: להשקיש לו מימי רע. עד יבנה לרשע:

מזמורים של יום

שחת: כי לא ימוש " עמו ונחלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט
ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים. מי יתיצב לי עם פועלי און:
לולי " עזרתה לי. כמעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי. חסדך " י
יסעדני: ברב שרעפי בקרבני. תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך בפא הוות.
יצר עמל עלי חזק: יגודו על נפש צדיק ודם גקי ירשיעו: ויהי " לי למשגב
ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם ואת אונם וברעתם יצמיתם. יצמיתם " אלהינו:

לכו נרננה ל"י. נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה. בזמירות
נריע לו: כי אל גדול " ומלך גדול על כל אלהים:

Am Donnerstag:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
סא למנצח על הגותח לאסף: הרנינו לאלהים עזנו. הריעו לאלהי
יעקב. שארזמרה ותנורתך. כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר. בכסה
ליום חגנו: כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות וביהוסף שמו
בצאתו על ארץ מצרים. שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו.
כפיו מדוד תעבדנה: בצדה קראת ואחלצך אענה בסתר רעם. אבחה
על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעדה בך. ישראל אם תשמע לי: לא
יהיה בך אל זר. ולא תשתתנה לאל נכר: אנכי " אלהיך המעלה מארץ
מצרים. הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי. וישראל לא אבה לי:
ואשלחהו בשרירות לבם. ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי. ישראל
בך רבי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע. ועל צריהם אשיב יד: משנאי " י
יבן שור. והי עתם לעולם: ויאכילהו מחלב חטה. ומצור רבש אשביעך:

Am Freitag:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
צ " מלך גאות לבש: לבש " עז התאזר אף תפון תבל בל תמוש:
נכון בסוף מאז מעולם אפה: נשאו נהרות " נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דבקים: מקלות מים רבים אדירים משבררים אדיר בפרום " עדתך
נאמנו מאד לביתך נאנה קדש " לאך ימים:

Am Sabbath:

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Denn oben im Morgengebete